

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 18.

Ottende Session.

10de Møde.

Onsdagen den 10de December.

(Fortf.)

Tscherning (fortsat): Jeg troer dog slet ikke, at dette kan bevæge os til at forpligte os til for 4 Aar at tage en saa slet Forrentning, paa en Tid, hvor Alverden faaer en meget høi Rente. Vilde den ærede Minister være beredt paa, naar vi komme til 2den Behandling, at forelægge os en nøiagtig Beregning over den daglige Forvaltning af de Midler, som have været eller skulde have været contant tilstede i Kassen under Navn af Kassebeholdning, som kunde vise os, hvilken Indtægt de i Virkeligheden have tilveiebragt, hvilken Mutation, hvilken Omverling der har fundet Sted, og som kunde vise os, hvormegen død og ubrugt Capital der til enhver Tid har været tilstede i enhver af Landets Kasser, saa vilde det jo, hvis det iøvrigt maatte anerkjendes at være nødvendigt, være et stærkt Middel til, for det Første at bevæge os til at gaae videre i denne Retning, og for det Andet til at oplyse os om, hvilke mindre heldige Methodes man havde anvendt. Dersom man f. Ex. kunde tænke sig, at vi i de 3 til 4 Maanedes, der ere hengaaede, med en stor Deel af disse Midler havde tilveiebragt 5, 6 à 7 Procent, vilde det da ikke være ubilligt at forlange, at vi skulde nøies med 3 pCt.? Jeg for min Person kan sige — Ministeren kan sidde med Documenter, hvormed han kan modbevise det — at Finantserne i den mellem-liggende Tid have opereret saaledes, at der er

indbundet over 5 pCt., det er vore Penge, der have været brugte dertil, og skulde vi under disse Omstændigheder i Løbet af 4 Aar nøies med ikke engang 3 pCt.? Thi for at gjøre vor simple Gjerning forlanger man endda 1,200,000 Rd. for slet Intet.

Den sidste ærede Taler har sagt, at Afsondringen i forskellige Kasser vil kræve en større Kassebeholdning, men det ærede Medlem lægger ikke Mærke til, at her ikke er Spørgsmaal om Afsondring af de effective Midler, men kun om Afsondring af Kassebeholdningen og Kassecontrollen. Det beroer paa den ærede Indenrigsminister og de samlede Ministre i Fællesskab at holde Kasserne sammen; men det er et klart Afsignationsvæsen, en klar Contracontrol med vor hele Regnskabsføring og den deraf flydende Kassebeholdning, hvorom der her er Spørgsmaal, og som vi her maae kjende. Her er Spørgsmaalet om at finde Midler til fra Tid til anden at kunne paasee, om de Penge, der have staaet til Raadighed, ere blevne anvendte paa en fordeelagtig Maade. Lad os sætte, at der er henlagt 2 Millioner, der ere til Disposition som Kongerigets Andeel i den fælles Kasse, og som bære 3%, lad os sætte, at der fra Beboere i Kongeriget kommer Begjæring paa Begjæring om at kunne faae disconteret Verker mod Contanter til 6%, skal saa Kongerigets Finantsminister ikke være berettiget og forpligtet til at afsignere paa disse 2,000,000 og benytte dem i Kongerigets Tjeneste, thi det er Kongerigets Tjeneste, naar vi sætte dygtige Forretningsmænd istand til at fortsætte deres Forretninger, og det endog, naar de maae betale høit. Derfor er det i Kongerigets Tjeneste, og det er en stor Synd af